

Josep Riera.
Director
d'El 9 Esportiu

OPINIÓ

Un model a part

EN EL NÚMERO DE JULIOL-Agost aquesta revista publicava un reportatge "Periodisme esportiu. Un món a part". És cert, la premsa esportiva sovint és un món a part, en molts aspectes, la majoria dels quals són tractats d'una manera o altra en l'article.

A alguns, però, ens va sorprendre desagradablement adonar-nos que a vegades és un món tan a part que s'acaben ignorant les realitats més evidents i més properes. Quan es parla de les capçaleres especialitzades s'esmenta l'existència de *Sport*, *El Mundo Deportivo*, *As* i *Marca*. L'existència des del 2 de gener de 2002 d'*El 9 Esportiu* de Catalunya deu ser la prova més evident que la premsa esportiva en català és el món més a part del món a part que és la premsa esportiva.

Afortunadament, tots aquells que treballem a *El 9* no tenim vocació de marginalitat, perquè no en tenim motius ni tampoc ganes. Això no vol dir, però, que ens vulguem dedicar a fer seguidisme del model de periodisme esportiu que representen les quatre capçaleres especialitzades que se citaven en el reportatge.

El 9 és un diari esportiu que no té complexos ni tampoc vicis adquirits i que amb el temps s'ha situat en el

"El 9 és un diari que no té complexos ni vicis adquirits i que s'ha situat en el mercat amb una personalitat molt definida"

mercant amb una personalitat molt definida que se sustenta en un projecte periodístic sòlid i dinàmic. No es pot tenir vocació de marginalitat en un projecte que des del primer dia garanteix una difusió per sobre dels 50.000 exemplars diaris.

El 9 té una distribució combinada entre la venda al quiosc, la subscripció i l'encartament amb *El Punt*, *Segre*, *Regió 7* i *Diari d'Andorra*. Tot plegat el situa en una posició lleugerament per sota de les vendes a Catalunya d'*El Mundo Deportivo* i una mica més de *Sport*.

Per això i per moltes altres coses *El 9* no té cap complex d'inferioritat ni, evidentment, de superioritat. Això sí, té molta vocació d'aportar una veu pròpia en el panorama de la premsa esportiva,

Ferran Pous

una veu que, si ha de buscar referents, segur que els troba en les seccions d'esports dels diaris generalistes abans que en la premsa esportiva especialitzada. Tenir veu pròpia no vol dir només fer el diari en català. Vol dir també pensar-lo en català. En totes dues coses som únics en el mercat especialitzat.

Però també volem reivindicar un model basat en criteris periodístics. Pretenem donar una visió catalana del món de l'esport a partir d'un periodisme ben fet, el periodisme que tant serveix per fer esports com política, economia o cultura. No en sabem més que ningú, però volem saber-ne molt, cada dia més. :

El nostre diari no tira pilotes fora quan es tracta d'afrontar la feina des de criteris essencialment periodístics. La barreja entre els interessos comercials i els continguts informatius no han fet cap bé a la premsa esportiva, almenys en l'aspecte periodístic. Una altra cosa és que hagi donat rendiment econòmic a les editores.

Tampoc la premsa ha de ser espectacle. L'espectacle és l'esport. I a *El 9* tampoc no estem disposats a assumir que el

periodisme esportiu hagi de ser de menys qualitat amb excuses com els horaris de tancament. Ho pensem així senzillament per respecte al lector, que està exposat a una premsa esportiva que amb el temps li ha anat simplificant els missatges i mastegant les opinions.

El punt de partida d'*El 9* és un model periodístic que pressuposa que el lector és prou intel·ligent

per formar-se ell mateix les opinions i, per tant, el que hem de fer és donar-li informació i elements de reflexió i anàlisi.

En aquest sentit, les portades d'*El 9* són un tret distintiu del diari. Els titulars amb missatge, a vegades amb dobles lectures, altres vegades amb ironia, i sempre que és possible amb complicitat amb el lector, han donat a *El 9* una imatge de marca que defineix bastant bé la feina que pretenem fer. El cert és que encara no hem arribat enlloc, però com que ens agrada l'esport sabem que el més important no és arribar, sinó el fet de mantenir-se. I per mantenir-se s'han de fer les coses més bé cada dia. En això estem.